GENEL-İŞ

SAYI: 302
15 KASIM 1977

EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

DEMOKRASİ ve SOSYALİZM MÜCADELEMİZ KAPİTALİZME, FAŞİZME ve ONUN SİYASAL İKTİDARINA KARŞIDIR...

SENDİKAMIZIN Burhaniye Ören'de yaptığı Genel Yönetim Kuruluna sunulan icra kurulumuz raporunda, çeşitli sorunlara değinilerek ülkemizin genelde düştüğü çıkmazlar ele alınmıştır.

Raporda iktidarın ulusal olmadığı belirtilerek bu konuda şunlar açıklanmıştır:

"Demokrasi ve sosyalizm mücadelemiz, kapitalizme, faşizme ve onun siyasal iktidarına karşı mücadeledir. Ülkemizde milyonlarca emekçi sınıfların karşısında başında gerici faşist, ırkçı sermaye çevrelerini koruyan işbirlikçi bir iktidar vardır. Ulusallık bir yana uluslararası sermayeden, yabancı sermayeden inşa ettikleri bir iktidarla sınıfımızın ekonomik ve siyasal haklarını yok etmeyi amaçlayan Anayasal haklarımızı hiçe sayan bir gericiler ortaklığı vardır ülkemizde. İşçi sınıfımızın, yoksul köylülerin öğretmenlerin, memurların, öğrencilerin istemlerini karşılamaktan uzak bir MC iktidarı, şiddeti terörü tercih etmektedir. MC iktidarınca beslenen Anayasa dışı silahlı çeteler, ajanlar kanlı saldırı ve cinayetleri ile emekçi halkımıza terör havası estirmektedir. Ülkemizde sermaye ile emek çelişkisi geliştikçe, büyüdükçe baskı ve yıldırma egemen çevrelerce devam ettiriliyor. Son 12 yıldır kapitalist emperyalistlerle işbirliği içindeki iktidarları yaşadık gördük. 12 Mart faşizminin devrini gördük. Bugünleri ve sürdürmeye çalıştıkları faşist iktidarların yönetimini de görmekteyiz. Neler getirdi sınıfımıza son 12 yıllık dönem. Açlık, sefalet ve pahalılık. Sermayedarların kâr oranlarını yükselterek emekçi sınıfların ezilmesine yol açmadılar mı? Dışa bağımlı ekonomimizi daha da bağımlı yapıp ülkemizi yoksullaştırmadılar mı? Yeraltı, yerüstü kaynaklarımızı, madenlerimizi, petrolümüzü, insan gücünü kapitalist emperyalist ülkelere peşkeş çektirmediler mi? Onlar, yani sermayedarlar, sınıfımızın onurlu hak isteklerine rağmen Anayasal hakkımız olan grevlerimizi siyasal iktidarlarıyla ortaklaşa engellemiyorlar mı? Bütün bunları ülkemizde gördük, görüyoruz da."

DİSK'le ilgili son gelişmelerin de ele alındığı belirtilerek **"DİSK demokrasi ve sosyalizm yolunda sermayeye karşı ödün vermeden mücadelesini sürdürmektedir."** denilmektedir. Sunulan raporun bu bölümünde şunlar söylenmektedir:

"DİSK'e katıldığımız son 1,5 yıldır güçlülüğümüz ve birliğimizi giderek pekiştirdik. İşçi sınıfının tek sendikal devrimci, ekonomik ve demokratik örgütü olan DİSK barış, demokrasi ve sosyalizm yolunda sermayeye karşı ödün vermeden mücadelesini sürdürmektedir. DİSK son aylarda, amaçlı ve art niyetli kesimlerin her türlü oyununa gelmemeyi başarmış güçlü bir sendikal bütünlük içindedir. DİSK'e bağlı tüm kardeş sendikalar birlik ve dayanışmayı sonuna dek koruyacaklardır. DİSK son 5. Genel Kurulunda aldığı kararıyla örgütsel bağımsızlığı ilke olarak kabul edilmiştir. Sınıfımızın biricik sendikal üst örgütü DİSK'imize hiçbir dış etken veya kuruluş yön veremiyecektir. DİSK kendine bağlı sendikalarıyla ve üyeleriyle tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesinden hareketle devrimci siyasal görüşünü saptayacak kararlılıktadır. Genel-İş olarak, DİSK içindeki gelişmeleri işçi sınıfımızın devrimci mücadelesini ülkemiz somut koşullarına uygun ve gerçek bilim doğrultusunda yürütmeyi bir görev bilerek bütünlüğü sağlamaya çalıştık. DİSK içinde en güçlü sendikal örgüt olarak Genel-İş'in sorumluluğu vardır. DİSK'le bütünleştiğimizden bu yana disipline uyan sendikal birlik ve bütünlük anlayışıyla hareket ederek problem bir sendika olmadık. Geniş emekçi kitlelerin güvenine, inancına layık DİSK'imizi güçlendirmenin çabasını yürüttük. Aslında devrimci sendikal örgütlerin DİSK içinde hiçbir anlayış ve düşünce farklılığı yoktur. Tehlikeli boyutlarda da olsa DİSK'i yaralamaya, bölmeye yönelikte olsa tüm girişimleri göğüsledik. Örgütümüzün bütünleşmesi için çaba gösterdik. 10 yıllık genç bir geçmişe sahip olan, kurulduğundan bu yana burjuvaziye ödün vermeyen işçi sınıfımızın ekonomik ve demokratik mücadelesinde en büyük güç olmayı sürdüren DİSK'i nereden gelirse gelsin tüm saldırılara karşı korumayı görev bildik. Bu sorumlulukla DİSK'in temel ilkelerinden ödün vermeden sınıfımızın mücadelesini tarihsel bütünlüğü içinde ele alarak yürütme kararındayız. DİSK'in yürütme ve yönetim organlarıyla uyumlu çalışmaması tüzük hükümlerindeki eski anlayıştan ileri gelmektedir. Bu tüzükten doğan uyuşmazlığın çözümü önümüzdeki 22 Aralık, DİSK Genel Kurulunda yapacağımız değişiklik önerileriyle daha demokratik bir içerik kazanacaktır. 22 Aralıkta yapılacak DİSK olağan genel kurulu, alacağı kararlarla dayanışma ve birliğini bir kez daha kanıtlayacak ve daha güçlü bir örgüt olma yolunda önemli adımlar atılacaktır."

Raporda daha sonra dairelerin çalışmaları ve önümüzdeki dönem yapılacak çalışmalar anlatılmıştır.

MERKEZ YÖNETİM KURULUMUZ TOPLANDI

BAŞTÜRK: «Türkiye yeniden hasta adam olarak teşrih masasına yatırılmıştır »

Sendikamızın Merkez Yönetim Kurulu 9 Kasım 1977 günü Burhaniye Ören'de toplanarak, bundan önce yapılan toplantıdan bu yana sürdürülen çalışmalarla, ülkemizin içinde bulunduğu durumu görüşmüştür.

Sendikamızca Ören'de yaptırılan **"Genel-İş Sendikası Artemis Eğitim ve Dinlenme Tesisleri"**nde yapılan toplantıyı açan Genel Başkanımız Abdullah Baştürk, **"Ulusumuzun kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'de daha kuruluşunun 50. yılını yeni yeni geride bıraktığımız şu günlerde, Ön Asya kıtasında bir kez daha bir hasta adam olarak teşrih masasına yatırılmıştır"** demiştir.

Ülkemizin bugün içinde bulunduğu durumu ana hatlarıyla anlatan Baştürk, **"Günümüzde bu çıkmazdan kurtuluşun formülünü bir kör döğüşü ve yağma Hasın'ın böreği kavgasında olan siyasal kuruluşların kadrolarından beklemek yanlış olur"** diyerek, daha sonra mevcut ekonomik ve siyasal durumun gelişmesini de içeren bir tahlil yaparak, **"işçi sınıfı olmadan, işçi sınıfının bilinci olmadan, bu sınıfın öncülüğünde bir örgüt bulunup yaratılmadan, kalkınacağız, ülkemizi çağdaş uygarlık düzeyine çıkarcağız, tam bağımsız kılacağız demek, elde yumurta olmadan omlet yapmaya kalkışmaktan daha farklı bir iş değildir"** diyerek sürdürmüştür konuşmasını.

Konuşmasının son bölümünde ülkemizi bu duruma getirenlerin kim olduğun soran Sendikamız Genel Başkanı Abdullah Baştürk, **"-Sorunlarımıza işçi ve emekçiler olarak, kendimiz sahip çıkmazsak, çareyi şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da kendimizin dışında olanlarda ararsak varabileceğimiz sonuç hayal kırıklığıdır. Ve sonuçta başımızı çarpacağımız kaya, sermayenin kanlı faşizm sultası olacaktır"** demiştir.

Genel Başkanımız Baştürk'ün açış konuşması ile ilgili geniş haber orta sayfalarımızdadır.

GREVLERİMİZ BAŞARIYLA SÜRÜYOR

Afyon Şube Başkanı Ali Osman Karcı konuşurken, grevci işçiler dikkatle kendisini izliyorlar...

AFYON GREVİ

Afyon Belediyesinin Temizlik İşleri ve Mezbaha Müdürlüğü işyerlerinde 28 Eylül 1977 günü başlattığımız grev, başlatıldığı günkü kadar kararlılıkla sürmektedir. Bu arada işverenin ve sarı sendikanın işbirliği ile başlatılan grev kırıcılığı da aynı biçimde sürmektedir.

İşveren Afyon Belediye Başkanlığının grevimizin yasal olmadığı ve kaldırılması istemi ile İş Mahkemesine baş vurusu, Mahkemece incelenmiş ve grevimizin yasal olduğuna karar verilerek, işveren Afyon Belediye Başkanlığının baş vurusu reddedilmiştir.

Grevin başladığı günden itibaren, yasal olmadığını ileri süren ve böylesi bir gerekçe ileri sürerek grev kırıcılığı suçunu işleyen Afyon Belediye Başkan Vekili ve AP İl Başkanı Nedim Helvacıoğlu, Mahkemenin kararı ile ilk yasal tokadı yemiştir. Ne var ki, bu tokat bile Helvacıoğlu için yeterli olmamıştır. Eğer Helvacıoğlu'nun yasalara birazcık saygısı olsaydı, yasalara aykırı hareket etmezdi.

Afyonlu grevciler grev mahallinde karınlarını doyurmaya çalışıyorlar. İşveren lüks lokantalarda karnını doyururken, işçiler peynir ekmek yiyorlar...

Öte yandan temizlik işlerinde kullanılan araçların tekerlerini patlattıkları gerekçesiyle 11 Ekim 1977 günü tutuklanarak cezaevine konan Seyfi Aydoğmuş, Hasbi Bahadır Lütfi Uysal ve Mehmet Özer daha sonra suçsuz bulunarak tahliye edilmişlerdir.

Tahliyeden sonra konuşan işçiler, **"Belediye Başkan Vekili bizi sindirmek, korkutmak için elinden geleni ardına koymamıştır. Ancak, bizler ufak-tefek ayak oyunları ile davamızdan dönecek kadar ne korkağız, ne de satılmışız. Bu grevimiz ekmek kavgasının bir sonucudur. Evde çoluk çocuğumuz ekmek beklerken, okula gidecek yavrularımız defter, kalem, kitap beklerken ve biz bunları çocuklarımıza alamazken, çalışamazdık, çalışsak da başarılı olamazdık. Kentin hizmetlerini bizim kadar Belediye Başkanlığı koltuğunda oturanlar da düşünmelidir. Çok iyi bilinsinki, haklarımızın tümü verilinceye kadar sürdüreceğiz ekmek kavgamızı. Ve bu kavgadan eninde sonunda biz kazançlı çıkacağız. Üç ay da olsa, üç yıl da olsa sürecektir grevimiz. Zafer bizim olacaktır."** demişlerdir.

Grevci işçiler toplu halde inançlı ve de kararlı...

Ordu Belediye Başkanının uzlaşmaz tutumu nedeniyle 11 Ekim 1977 günü Ordu Belediyesinin Otobüs İşletmesi, Fen İşleri ve Temizlik İşleri Müdürlüğü

ORDU GREVİ

işyerlerinde başlattığımız grev de başarıyla sürmektedir.

Ordulu grevciler grev çadırının önünde gönüllerince eğleniyorlar..

Grevci işçiler **"ölüm var, dönüm yok"** diyerek sürdürüyorlar ekmek kavgalarını güle oynaya...

Ordu Belediye Başkanı kesinlikle bilmelidir ki, Ordu Belediyesinde sömürü zinciri kırılıncaya kadar sürecektir bu grevimiz. Bu savaşımda Ordulu emekçilerin yalnız olduklarını ya da yalnız kalacaklarını düşünenler kendilerini kandırmaktadırlar. Her yerde ve her zaman olduğu gibi bugün de tüm işçi sınıfı Ordu'lu grevcilerin yanındadır. Değil aylarca, yıllarca da sürse sonunda zafer grevci işçilerin olacaktır. Bu böylece bilinmelidir.

Bir takım **"Ali Cengiz"** oyunları ile, bir takım Veysel Akgün tehditleri ile Genel-İş'in Ordu grevi kırılamaz, başarısızlığa uğratılamaz. Otobüs İşletmesini kapatma, temizlik işlerini müteahhite verme palavraları sökmez. Neyi kapatıyor Bay Akgün, neyi, kimin malını kime veriyor? Daha önce de söylediğimiz gibi, yineliyor ve üstüne basa basa diyoruz ki:

"HODRİ MEYDAN" Belediye çiftlik değildir. Ordu Belediyesi Veysel Akgün'ün tekelinde değildir. Ki dilediği gibi davransın, dilediği gibi atsın, satsın...

GREV PARALARI DAĞITILDI

Ordu Belediyesi'nde başlattığımız grev sürerken kitle örgütleri ve halkın desteği grevcilerin gücüne güç katmıştır. Grevle ilgili olarak sendikamızca düzenlenen Kapalı Salon Toplantısına yerel kitle örgütleri de katılmış ve grevin başarıyla sonuçlanması için gereken mücadelenin verileceği belirtilmiştir.

Toplantıda konuşan sendikamız Genel Başkan Vekili Ertan Andaş, grevin amacını anlatırken işçilerin çalışmayarak üretimi durdurduklarında dünyanın ne durumlara düşeceğini vurgulalı mıştır. Andaş, dünyayı ayakta işçi sınıfının tuttuğunu söylemiş ve **"Bugün Ordu Belediyesi yönetiminde bulunan MC yanlısı yönetim, işçiyi hala köle gibi görmektedir. İşçiyi aç karınla çalıştırmak istemektedir. Biz Genel-İş olarak bu anlayışa, bu**

→

Kapalı salon toplantısına katılan işçilerden bir grup....

Ordu'da grev paraları dağıtılıyor.. Genel Başkan Vekilimiz Ertan Andaş, Trabzon Şube Başkanımız Hasan Gürsoy ve Merkez Organizatörümüz Cengiz Kandiyeli işçilerle birlikte....

→

sömürüye "PAYDOS" **dedik. Değil üyelerimizin, ülkemizdeki tüm işçilerin sömürülmesi karşısında sessiz duramayız. Bu böylece bilinmelidir."** demiştir.

Toplantıda Ordu Şube Başkanı Zeki Yaşar Tiryaki ve Trabzon Şube Başkanı Hasan Gürsoy birer konuşma yaparak verilen mücadelenin önemini dillendirmişlerdir.

Yerel örgütlerin temsilcileri de, grevci işçilerle birlik ve dayanışma içinde olduklarını, sömürü zincirini hep birlikte, omuz omuza kıracaklarını belirtmişlerdir.

ORHANGAZİ GREVİ

Orhangazi Belediyesinde 17 Ağustos 1977 günü başlattığımız grevimiz de başarılı bir şekilde sürmektedir.

Orhangazi Belediye Başkanının toplu sözleşme görüşmelerine katılmaması ve sendikamız aleyhinde çalışması sonucu grev kararı alınmış, daha sonra da bazı üyemiz işçilerin iş akidleri feshedilmiştir. Bunun üzerine grev başlatılmıştır. Grevci işçilerin disiplinli ve kararlı eylemleri sonunda mutlaka başarıya ulaşacak ve bu grevimiz de diğerlerinde olduğu gibi grevcilerin zaferiyle sonuçlanacaktır.

Sinema emekçileri de yürüdü

"SANSÜRE HAYIR"

Sinema emekçilerinin sansürü protesto etmek amacıyla İstanbul'dan başlattıkları yürüyüş üç gün sürdü ve Meclis'te son buldu. Sansürün kaldırılması için eyleme geçen sinema emekçileri 5 Kasım'ı **"Sinema Emekçileri Bayramı"** olarak ilan etmişler ve yürüyüş süresince şu pankartları taşımışlardır: **"Özgür Sinema", "Çağdaş Sinema Yasası", "Özerk Sinema Kurumu", "Yaşasın İşçi Sınıfı yanındaki Sinema, "Sinemayı karanlıktan kurtaralım", "Sinemanın gerçek sahipleri biziz", "Onurlu bir Sinema", "20 milyon sinema seyircisine saygı", "Anayasa güvencesi altında bir sinema istiyoruz", "Zorbalığa hayır, hukuk devletine evet", "Sansür ve antidemokratik girişimlere karşı haklı savaşlarında sinema emekçilerinin yanındayız".**

İstanbul'dan başlayarak Ankara'da tamamlanan sinema emekçilerinin sansürü protesto yürüyüşünde halkın desteği ve sevgi gösterileri büyük ölçüde dikkatleri çekmiştir.

7 Kasım Pazartesi günü Ankara'ya gelen Sinema emekçileri kalabalık bir halk topluluğu tarafından karşılanmıştır. Otobüslerle Kurtuluş Alanı'na gelen emekçiler burada arabalarından inerek bir kortej oluşturmuşlar ve Cebeci, Dikimevi, Dörtyol, Samanpazarı, Opera Gençlik Parkı, İstasyon güzergahını izleyerek Tandoğan Alanı'na varmışlardır.

Sendikamızdan bir heyet Sinema emekçilerini karşılayarak **"DESTEKLİYORUZ"** ibaresi yazılı bir buket sunmuşlardır.

Ankara'daki yürüyüşe Ürgüp'te film yapmakta olan Türkan Şoray ile Kadir İnanır ve Nubar Terziyan'da katılmıştır. Şoray'ın yürüyüşe katılıp katılmayacağı konusunda haftalardır süren spekülasyonlar, böylece sona erdi ve sinemamızın bu ünlü oyuncusu da, hayatında ilk kez böyle bir eyleme katılarak Ankara'da yürüdü.

Sinema emekçilerinin yürüyüşü, Kurtuluş'tan Tandoğan Alanı'na uzanan epey uzun bir güzergah üzerinden iki saat kadar sürdü. Yol boyu dizilen ama genellikle sessiz bir şekilde, ancak büyük bir ilgi ile Ankara'lıların izlediği yürüyüş sırasında herhangi bir olay çıkmadı. **"Bağımsız Türkiye", "Faşizme karşı omuz omuza", "Faşist sansüre hayır", "Yılmaz'a Özgürlük"** gibi sloganlar atıldı. Arada sırada bir "Başbuğ Türkeş" "Milliyetçi sinema" gibi slogan atanlar da oldu. Ancak sesleri pek çıkmıyordu bunların.

Yürüyüş Tandoğan Alanında son bulurken Yürüyüş Komitesi'nden Cüneyt Arkın Millet Meclisi'ne sunacakları bildiriyi okudu. Bildiride şöyle deniliyordu:

"Biz, Türkiye Sinema emekçileri sinemamızı yok olmaya götüren haksız, anayasa dışı sansürün kaldırılması ve anayasamızın öngördüğü sosyal-ekonomik haklarımızı düzenleyen bir sinema yasasının çıkarılması için İstanbul-Ankara yürüyüşünü gerçekleştirdik. Biz, bu yürüyüşe katılan sinema emekçileri Türk sinemasının tek ve gerçek sahipleriyiz. Bugüne kadar hazırlanmış yasa tasarılarının hiçbirisi biz sinema emekçilerinin sorunlarını çözümleyebilecek nitelikte değildir. Sinemamızı temsil etmeyen kişi ve kurumlarca hazırlanmış yasa tasarılarının tümünü reddediyoruz.

Ülkemizde basının, öteki sanat kollarının sahip oldukları bütün yasal özgürlüklere ve olanaklara tam bir yasal güvence içinde sahip olmak istiyoruz. Sinema alanında çalışan ve bugüne kadar sosyal, ekonomik güvenceden yoksun bırakılan tüm sinema emekçilerinin iş, sosyal sigorta ve sendikalar yasaları kapsamı içinde yeni düzenlemelerle sosyla ve ekonomik haklarına kavuşmalarını en doğal hakkımız olarak talep ediyoruz. Yukarıda belirttiğimiz konularda haklarımıza kavuşuncaya kadar anayasal mücadelemizi sürdüreceğimizi yüce meclisimize arzederiz."

ÖN SEÇİMLER YAPILDI

Daha çok emekçinin seçilmesi için İşçi sınıfı görev başına...

Yerel seçimlerin yapılmasına kısa bir süre kaldı. Seçimlere katılacak partiler, Belediye Başkanlıkları için aday saptamak amacıyla 6 Kasım 1977 Pazar günü ön yoklama yaptılar. Bu arada Cumhuriyet Halk Partisi bazı illerde adaylarını merkez yoklaması ile saptadı. Merkez yoklaması ile aday saptanan iller şunlardır: **Afyon, Diyarbakır, İskenderun, Kars, Malatya, Mersin,** ve Muş. Bu illerin Belediye Başkan adayları merkez yoklaması ile saptanırken, diğer illerde adaylar ön yoklama ile saptandı.

İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan, Ankara Belediye Başkanı Vedat Dalokay, Adana Belediye Başkanı Ege Bagatur, İzmit Belediye Başkanı Erol Köse ön seçimi kazanamadılar. CHP'nin Belediye Başkan adayları İstanbul'da Aytekin Kotil, Ankara'da Ali Dinçer, Adana'da Selahattin Çolak, İzmit'te Cemil Karakadılar oldu.

Belediye Başkanlıklarının yanı sıra İl Genel Meclisi ve Belediye Meclisi'ne girecek adaylar da belirlendi. Yapılan ön seçimler sonunda listelerin seçilecek yerlerinde yer alan işçi ve emekçiler de oldu. Listelerin seçilecek yerlerinde yer alan emekçileri Belediye Başkanlığına İl Genel Meclisi ve Belediye Meclisine sokabilmek için mutlaka sandık başına gitmeli ve oylarımızı kullanmalıyız. Ondan da öte yakınlarımıza, tanıdıklarımıza da oylarını kullandırarak CHP'yi desteklemeliyiz. Listelerin kritik yerlerinde yer alan emekçiler de olduğundan kullanacağımız ve kullandıracağımız oylarla daha çok emekçinin seçilmesini sağlamış olacağız.

İşçiden, emekçiden yana ne kadar çok temsilci kazanırsak Belediye bünyesinde, sorunlarımızın çözümü de o kadar kolaylaşmış olur. Bu bakımdan daha şimdiden çalışmalarımıza başlamalı ve CHP'nin oy oranını yükseltmek için tüm olanaklarımızı kullanmalıyız.

Bana ne Belediye Başkanından, Belediye Meclisi üyesinden ya da İl Genel Meclisi üyesinden demek kesinlikle yanlış olur. Emeğin en yüce değer olduğunu kabul etmiş, buna inanmış bir kişi ile, emek düşmanı bir kişiyi terazinin aynı kefesine koyamayız.

İşte ME-CE hükümeti karşımızda, başımızda Damoklesin kılıcı gibi duruyor. Hayat pahalılığı almış başını gidiyor. Ne "Dur" diyen var, ne de önlem alan. Çarklar hep sermayeden yana döndürülüyor. O çarkın dişlileri arasında ise her zaman olduğu gibi gene emekçiler var. ME-CE'nin yerine bir halk iktidarı olsaydı durum bugünkü gibi mi olurdu? Gene emekçilerden yana halktan yana belediyelerle, ME-CE'nin elinde bulunan belediyelere bir bakalım. Hangisinde emekçilerin sorunları daha çoğunlukla çözümlenmiş, göreceğiz.

Onun için diyoruz ki, yerel seçimlerde oylarımızı mutlaka kullanmalı ve tanıdıklarımıza da kullandırmalıyız. Halktan yana, emekçilerden yana olanların lehine kullanmalıyız. Kullandırmalıyız oylarımızı. Sorunlarımızın çözümünü, dertlerimizin tükenmesini istiyorsak sandık başına giderken düşünmeliyiz ve kullanacağımız her "CHP" mühürlü oyun kendimizden yana kişilere gideceğini bilmeliyiz. Sorunlarımızın ancak bu şekilde çözümleneceğine inanmalıyız.

İŞÇİ SINIFI OLARAK, DAHA ÇOK EMEKÇİNİN SEÇİLMESİ İÇİN GÖREV BAŞINA...

SÖZLEŞMELER SÜRÜYOR

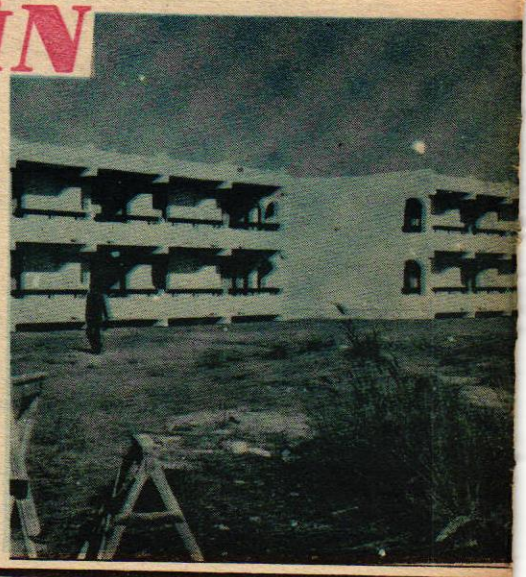
Sendikamızla işveren belediyeler arasında bundan bir süre önce başlatılan toplu sözleşme görüşmeleri bürdürülmektedir. Büyük kent belediyelerinin büyük bir çoğunluğunda görüşmeler olumlu sonuçlanmış ve sözleşme imzalanarak, üyelerimiz için getirilen ücret artışları ile sosyal yardımlar hayata geçirilmiştir.

İmzalanan sözleşmelerin dışında bazı yerlerde ek protokolle pahalılık zamları da alınmış ve ödenmeye başlanmıştır.

Son on beş gün içinde toplu iş sözleşmesi imzaladığımız belediyeleri şöyle sıralayabiliriz:

Anamur Belediyesi,
Silifke Belediyesi,
Erenler Belediyesi,
Haruniye Belediyesi,
Beypazarı Belediyesi,
Espiye Belediyesi,
Hacılar Belediyesi,
Siirt Belediyesi,
Hendek Belediyesi,
Küçükyalı Belediyesi.

TÜM TESİSLER GENEL–İŞ'İN YİĞİT ÜYELERİNİNDİR

ÜLKEMİZİN en büyük ve güzel eğitim ve dinlenme tesisleri sendikamızındır. Toplantının bu yapı tesislerimizde yapılmasının bir amacı da tesislerimizin yönetim kurulu üyelerine tanıtılması idi. Bu tesisler iki yıl önce satın alınmış olan Artemiz tesislerinin gerekli tadilatların ve eksik inşaatı tamamlanmasıyla bu tesisler üyelerimizin dinlenme, eğitim, topiantı gibi gereksinmelerini karşılayacak kapasitede olacaktır. Sendikamızın Artemis Eğitim ve dinlenme tesislerini tanıtalım:

TESİSTE BULUNAN ÜNİTELER:

a) Motel Blokları:

Bir adet tek katlı sekiz odalı, beş adet iki katlı on altı odalı ve bir adet üç katlı yirmidört odalı olmak üzere toplam yedi motel bloku ve bu bloklarda müstakil banyolu 112 oda bulunmaktadır.

b) Çayhane-Motel:

Deniz kenarında iki katlı mevcut yuvarlak bina restore edilerek alt katı çayhane, oyun salonu, televizyon salonu olarak kullanılacaktır. Bu blokun üst katında yatak ve oturma odaları ayrı altı adet iki ve bir adette tek odalı olmak üzere 7 motel dairesi bulunmaktadır.

c) Alakart Restoran:

Sahil de bir buçuk katlı, üst katı 100 kişilik restoran, alt katı açık bira bahçesi ve aperatif salonu olarak düşünülmüş, bunlara bağlı mutfak, bulaşıkhane ve servis üniteleri planlanmıştır.

d) Eğitim Merkezi ve Otel:

Bu ünite yaz kış devamlı kullanılabilecek şekilde düşünülmüştür. 50 odalı bir otel ve otelle bağlantılı eğitim ve toplantı üniteleri plânlanmıştır. 250 kişilik büyük ve modern bir konferans salonu, 50 kişilik ikinci bir salon ve bunların dışında iki adet seminer salonu bulunmaktadır. Bu salonlar otel lobisi ile bağlantılı müşterek bir fualeye açılmaktadır. Bu ünitede ayrıca bir kütüphane ile muhtelif hizmet grupları bulunmaktadır.

e) Tabldot Yemekhane:

Otelle bağlantılı olarak plânlanmıştır. Hem otel müşterisine hemde motellerdeki müşterilere tablot yemek çıkaracaktır. Bir defada 250 kişiye yemek çıkarabilecek şekilde plânlanmıştır.

f) Yüzme Havuzu:

Çocuklar ve büyükler için iki ayrı kademede bir yüzme havuzu düşünülmüştür.

g) Yan Tesisler:

Çarşı, revir, berberler, teshin merkezi, çamaşırhane gibi hizmet tesisleri ile alt yapı, saha tanzimleri, yollar, personel lojmanları, depolar plânlanmıştır.

o) TESİSİN KAPASİTESİ:

Motel bloklarında 250 kişi, otelde 100 kişi olmak üzere 350 kişiliktir. İlâve yataklarla bu kapasite 500 kişiye kadar çıkabilmektedir.

ö) TESİSİN AÇILIŞ ZAMANI:

Şu anda, motel bloklarının inşaatı hemen hemen tamamlanmış durumdadır. Çayhane ile alakart restoranın inşaatı devam etmektedir. Diğer taraftan alt yapı ve saha tanzimlerine de başlanmıştır. Bu durumda imar plân tadilâtı tasdik olduğu takdirde önümüzdeki yaz sezonunda bu grubu hizmete açmak mümkün olacaktır. Eğitim merkezi, otel, tabldot yemekhane ve yan tesisleri ile bütün sitenin 1979 yaz sezonuna yetiştirilmesine çalışılmaktadır.

Merkez Yönetim Kurulu toplantısını açan BAŞTÜRK:

Sendikamız Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK, Burhaniye Ören'de 9 Kasım 1977 günü toplanan Merkez Yönetim Kurulu toplantısını açarken yaptığı konuşmada, **"Bugün alışılmışlığın dışına çıkarak, en son söylenmesi gereken sözleri ve teşhisi en başta söylemek istiyorum"** demiştir.

Baştürk şöyle konuşmuştur:

"Söyleyeceklerim ve vardığım teşhis şudur:

Geçmişin çeşitli miras ve alışkanlıklarının ilkel temsilcileri olan günümüz Devlet Yönetimindeki siyasi parti ve kadroları, Ülkemizin ve Dünya'nın çağdaş sorunlarını görme, anlama ve çözme yetenekleri kalmamış ya da olmayan,

Siyasal bilimin yerine siyasi dejenerasyonu, ekonomik bilimin yerine, Emperyalist ve Kapitalist Ülkelere tutsaklığı, sosyal bilimin yerine, bütün Anayasal kurum ve kuruluşlarda anarşiyi, kıyımı ve düşman Yurttaşlar cepheciliğini tercihlemiş Anayasa dışı, yetersiz ve yeteneksiz kuruluşlar haline gelmişlerdir.

Türkiye bu siyasi kuruluş ve kadroların elinde, 42 milyon insanı, geniş toprakları, türlü yeraltı ve yerüstü zenginlikleri, bitip tükenmez dinamizmi, jeopolitik konumunun yarattığı kritik durumu, tarihinin yüklediği miras ve Orta Doğu'da lider Devlet olma imkan ve yükümlülüklerini günümüz çirkin politikacılarının iktidar kapma yarışında en ilkel bir anlayışla heder edilmektedir.

Bu böyle olduğu içindir ki, 600 yılı bulan bir İmparatorluk tarihi sonunda Osmanoğullarının son temsilcileri Devletimizi nasıl bir "hasta adam" durumuna düşürüp bu damgayı yediyse, yeryüzünün ilk, "Ulusal Kurtuluş Savaşı"nı vermiş, Kapitalizmin ve onun son aşaması Emperyalizme karşı ilk baş kaldırma savaşını kazanmış ve başarıya ulaşmış onurlu Ulusumuzun kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'de daha kuruluşunun 50. yılını yeni yeni geride bıraktığımız şu günlerde, Ön Asya kıtasında bir kez daha bir hasta adam olarak teşrih masasına yatırtılmıştır.

Gerçek acıdır ama, durumu açıkca söylemek ve görmekte yarar vardır. Bu gerçeklere göz yumar bu gerçekleri görmezden gelirsek, varılacak sonuç, geçmişin kötü sonuçlarından daha farklı olamaz. Bu böyle olduğu içindir ki, A'dan başlayıp Z'ye kadar, eksiğimiz ve fazlamızla durumun ciddi bir öz eleştirisini ve envanterini yapmak, içinde bulunduğumuz koşulları doğru değerlendirmek ve Ülkemizin gelinilen kaygı verici durumunda elbirliği ile kurtuluş yollarını aramak zorundayız."

"Geniş detaylara girmeden, ana hatlarıyla ülkemizin içinde bulunduğu durumun bir tablosunu çizdiğimizde görünen şudur:" diyerek konuşmasını sürdüren Genel Başkanımız Abdullah BAŞTÜRK, daha sonra şunları söylemiştir:

"Gazi Mustafa Kemal'in liderliğinde 1919 yılı ortalarında, "hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır ve satıh bütün Vatandır," **diye çıkılan yolda, 1923 yılında halkımız** "Misakı Milli" **sınırları içinde birlik ve bütünlüğünü dost ve düşman bütün Dünya'ya kabul ettirmiştir.**

Ulusal bağımsızlık, iç politika da, halkımızla gönülden birlik ve beraberlik, dış politika da, bütün Ulusların saygınlığını kazanma ve çağdaş uygarlık düzeyine ulaşma kavgası 1923'lerden Atatürk'ü yitirdiğimiz yıllara kadar kesintisiz sürmüştür. Sonra ?

Sonra bir gevşeme ve dağılma başlamıştır. 2. Dünya Savaşının da araya girmesi Dünya para bunalımının doğurduğu sonuçlar, Türkiye'de emekçilerin köylülerin ve işçi sınıfının ezilip sömürülmesi pahasına burjuva yaratma çabaları, Ülkenin yeniden kapitalizmin, Uluslararası sermayenin sömürüsüne açılması, yabancı sermayenin denetimden uzak biçimde yeraltı ve yerüstü kaynaklarımıza el koyması, Atatürk'ün (Yurtta Sulh, Cihanda Sulh) **ilkesi unutularak**

ESKİŞEHİR'DE PÜRÜZLER GİDERİLDİ

Sendikamızla Eskişehir Belediye Başkanlığı arasında sürdürülen işkolu düzeyindeki toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 1.9.1977 tarihinde anlaşmayla çözümlenmiş ve protokol imzalanmıştı.

Redaksiyonun hazırlanması sırasında, bazı maddeler üzerinde anlaşmazlık çıkmış ve sözleşme imzalanamamıştı. O tarihten bu yana görüşmeler sürdürülmüş ve 15.11.1977 günü tüm pürüzler giderilerek anlaşma sağlanmıştır.

Anlaşmazlık nedeni olan *"işçilerin iş garantisi"* sağlama bağlanmış, diğer bir anlaşmazlık maddesi olan *"yemek parası"*, işçilere yalnızca çalıştığı günler için değil, bütün günler için verilmesi kabûl edilmiştir.

Bir başka anlaşmazlık maddesi, Sosyal Sigortalar Kurumu'nca verilen iş görmezlik ödeneklerinin işverence tamama iblağı sağlanmış, işçilere verilmesi gereken sütün karşılığı para olarak ve de geriye dönük olmak üzere ödenmesi ile bundan sonra da para olarak ödenmesi kararlaştırılmıştır. Sütün kilosu 6 lira olarak kabul edilmiştir.

Öte yandan 1.9.1977 tarihinde imzalanan protokole göre işçilere ödenmesi gereken *"biner"* liraların 17 Kasım 1977 günü ödenmesi, kışlık melbusatlara karşılık ayakkabı, gömlek ve kravatların Kurban Bayramından önce verilmesi de kabul edilmiştir.

Genel hafta ve yıllık izin kullananların ödenmeyen yemek paralarının da 15 Aralık 1977 tarihine kadar ödenmesi karar altına alınmıştır.

ABD—TÜRK—İŞ İLİŞKİLERİ YENİDEN YOĞUNLAŞMAYA BAŞLADI

Türk-İş'in CIA ile ilişkileri olduğu bir süre önce TGS (Türkiye Gazeteciler Sendikası) tarafından açıklanmıştır. TGS'nin yaptığı bu açıklama Dergimizin 1 Temmuz 1976 tarihli 269 sayısında yayınlanmıştı. Türk-İş'in AAFLİ (Asya Afrika Hür Çalışma Enstitüsü) ile sürdürdüğü eğitim çalışmaları yeniden yoğunluk kazanmıştır. CIA ile kesin ilişkisi bulunan AAFLİ'nin Türk-İş'le ortaklaşa düzenlediği seminerlerin ilki aralık 1977 başında Samsun'da yapılacaktır.

Türk-İş'in bu girişimi, Türk-İş'e bağlı yurtsever sosyal demokrat sendikalar tarafından tepkiyle karşılanmıştır. Türk-İş'e bağlı Harb-İş Sendikası bu seminere katılmayacağını açıklamıştır. Ayrıca Harb-İş'in bu katılmama kararına katılan sendikaların bulunduğu da saptanmıştır.

Bu arada AAFLİ ile işbirliği halinde yapılacak seminerle ilgili olarak gönderilen soruşturma kağıtlarına hoşa gitmeyen yanıtlar veren YOL-İŞ eğitim görevlilerinin işlerine son verilmiştir. Yol-İş'in bu tavrı ilerici çevreler ve ilerici basında hayretle karşılanmıştır.

AĞRI İŞÇİLERİ DOKTORSUZLUKTAN ŞİKAYETÇİ

Ülkemizin devlet eli uzatılmayan, devletin yalnız baskı ve şiddet yöntemleriyle eğildiği, ağır sanayi yatırımları, bayındırlık ve eğitim tesisleri yapmadığı en geri illerimizden birisi Ağrı'dır. Daha geçen yıla kadar devamlı elektriği olmayan, saat 10'dan sonra geceyi kananlıkta geçiren, daha henüz telefon sistemi bile otomatik olarak kurulmayan bu ilimiz, halk sağlığı yönünden de mağduriyetler içindedir.

Ağrı ilinde ve çevresinde yeni kurulan sanayi tesisleri ile birlikte Belediye işyerlerinde çalışanlar, hızlı bir sendikalaşma eylemi içindedirler. Sendikalaşma ve örgütlenme çalışmalarını, işçi sınıfının ekonomik talepleriyle birlikte yürüten Ağrı işçileri, son olarak Ağrı'da doktor bulunmamasından şikayetçidir. Bu konuda DİSK'e bağlı sendikalar arasındaki dayanışma yanında diğer sendikalara da ortak mücadele konusunda çağrı yapılmıştır. Genel-İş EMEK, Ağrı işçilerinin bir an önce Sigorta doktoruna kavuşması için ilgilileri uyarır.

Fotoğrafta Sendikamızın Burhaniye Ören'de yaptırdığı "Genel-İş Sendikası Artemis Eğitim ve Dinlenme Tesisleri" görülmektedir.

"TÜRKİYE YENİDEN HASTA ADAM OLARAK TEŞRİH MASASINA YATIRILMIŞTIR"

yerine (Soğuk Savaş) ta taraflardan birinin saflarına katılmamız, Nato angajmanı ve potronajına girmemiz, Ülkenin kaçınılmaz biçimde Amerikan emperyalizminin denetimine girmesini sağlayan "ikili anlaşma" ların imzalanması, kapitalist blokun uydusu haline getirilişimiz, yabancı sermayeyi teşvik kanununu, petrol kanununu ve benzeri anlaşma ve kanunların kabulü, Ulusal Savaş sanayii'nin çekirdeklerinin bile yok edilerek kayıtsız şartsız Amerikan askeri yardımlarına bağlı hale getirilişimiz, Ortak Pazar'a aday üye olabilmek için verilen ödünler, gerçek bir ağır sanayii'e yönelme yerine çarpık ve dışa bağımlı bir montaj sanayii ile gözlerimizin boyanması, göstermelik Demokratik modelleri ile, sınıf gerçeğini yadsıyarak siyasal partilerarası bir (sen-ben) kavgasının kör dögüşünde partilerüstü diye adlandırılan sendikal politikalarla uyutulmak istenmemiz, ayağımızı yorganımıza göre uzatacak ve herşeyimizi plânlı bir kalkınmaya yöneltecek yerde, kapitalist dünya'ya giderek daha çok bağımlı hale gelecek biçimde toplumun bir tüketim toplumu olarak şartlandırılması çalışmaları, eğitimde fırsat imkân eşitliğinin sağlanamamasından, sağlığın sosyalizasyonuna kadar çeşitli konulardaki başarısızlık ve yetersizlikler, yol, su, elektrik, baraj, ulaşım gibi gerçek bir kalkınmanın temeli olan alt yapı olgularının tamamlanamayışı ve yetersizliği, toprak reformunun savsaklanması, kırsal kesimden kente göçün başıboşluğu ve sosyal sefaletin simgesi haline gelen gecekonduculuk, iç ticaretteki sömürünün, dış ticarette de geometrik olarak büyüyerek sürmesi, bankalar ve sigortaların Devletleştirilememesi, Devletçiliğin yanlış uygulamalarının yarattığı hoşnutsuzluğun alabildiğine istismar edilerek özel girişimciliğin bir vurgun ve kapkaççılık olarak teşvik edilmesi, gücümüzün çok üstünde bir silahlı kuvvetler harcamasına yol açan anlaşmalar ve bunun getirdiği sonuçlar, ödemeler dengesini alt üst eden siyasi tercih ve anlaşmalar. Ülkemizi içinde bulunduğumuz duruma getirmiştir.

Günümüzde, bu çıkmazdan kurtuluşun formülünü bir kör döğüşü ve yağma Hasan'ın böreği kavgasında olan siyasal kuruluşların kadrolarından beklemek yanlış olur."

Daha sonra mevcut ekonomik ve siyasal durumun gelişmesini de içeren bir tahlil yapan Sendikamız Genel Başkanı. Baştürk, bu konuda da şunları söylemiştir:

"Çağdaş Dünyamızda iç ve dış kaynakları bilimsel yöntemlerle kullanmadan, dış pazarlar yaratmadan, çıkar çevrelerini toplum yararına eğmeden, gerçekçi olmayan sloganlarla, midesinden veya kafasından tutsak edilmiş militanlarla, Bizans entrikaları çevrilerek ele geçirilen siyasi kulelerle, kan, riya ve çıkar ittifakının siyasi hegomanyasıyla, düşün ürünü fikirler yerine kişileri ilahlaştırarak, umut yaparak, kapitalist ülkelere avuç açarak, borçlanarak kalkınmak hele hele kapitalist yoldan kalkınmak söz konusu olamaz ve düşünülemez.

Kalkınma bir inanç, bu inanç için gerekli fedakarlıkları yerine getirme ve programlı, planlı, belirli bir dünya görüşüne sahip olabilme sorunudur. Yer yüzünün az gelişmiş, iktisaden geri kalmış ya da kalkınma çabasında olan ülkeleri ve halkları için, tek geçerli yöntem de sol ve sosyalist bir dünya görüşüdür. Bu görüşün temel ve tabanı ise, işçi sınıfının bilinç ve dinamizmi olduğunu söylemeye, bilmiyoruz gerek var mı.

İşçi sınıfı olmadan işçi sınıfının bilinci olmadan, bu sınıfın öncülüğünde bir örgüt bulunup yaratılmadan, kalkınacağız, Ülkemizi çağdaş uygarlık düzeyine çıkaracağız, tam bağımsız kılacağız demek, elde yumurta olmadan omlet yapmaya kalkışmaktan daha farklı bir iş değildir.

Bunun böyle olduğunun en açık örneği ise, 1945'lerden bu yana "kalkındık, kalkınıyoruz, nurlu ufuklar, büyük Türkiye" edebiyatı içinde yaşayan bu ülke halkı, yaşayarak görmektedir.

Şöyle bir çevremize bakarsak, komşularımızın durumlarını göz önünde bulundurursak, Türkiye'nin geride bıraktığımız en azından bir çeyrek yüz yılının boşa gittiğini hemen görürüz.

Türkiye bugün daha doğmadan çocuklarımızın bile, borçlu olarak dünyaya geldiği, Dünya bankasından Uluslararası para fonu, AET'den Amerikan ve Alman bankalarına, Romanya'dan Portekiz'e tüm Uluslara Uluslararası kuruluşlara ve mali çevrelere karşı boynu eğik tam deyimiyle "uçan kuşa borçlu" dışardaki memurlarına bile maaşlarını döviz kıtlığı nedeniyle ödeyemeyen, taahhütlerini yerine getirmeyen, içerde emekçi halkının sırtına hayat pahalılığının taşınabilir olmaktan çoktan çıkmış yükünü sarmış "müflis" bir haldedir.

Orta Doğu bölgesinde komşularımız İran, Irak, Balkanlarda Yunanistan ve Bulgaristen bile, ekonomilerini büyütmüşler ve silah dengesi açısından durum alayhemize gelişmiştir. Sovyetler Birliği ve Bulgaristan'dan enterkonekte elektrik sağlanmazsa fabrikalarımız durmaktadır. Enerji darlığını biraz olsun hafifletebilmek için Türkiye'de ağır sanayinin fabrikalarını, nasıl olsa Devlet fabrikalarını, nasıl olsa Devlet fabrikalarıdır diye, çalıştırmamak gibi yollara gidilmekte, baraj ve hidro elektrik santral yapımları döviz yokluğundan savsaklanmaktadır."

Konuşmasının daha sonraki bölümünde "kim bütün bunların sorumlusu?" diye sorarak, bugüne kadar gelmiş siyasi iktidarları göstermiş ve konuşmasını şöyle tamamlamıştır:

"Ve bizler işçi sınıfının ekonomik ve demokratik kitle örgütleri dünlerde olduğu gibi, bu gün de yarınlarımız içinde daha hala bunlar ya da benzerleri siyasi partilerden, iktidarlardan ve bunların kadrolarından bu ülkenin sorunlarına, çıkmazlarına çare bulmalarını bekliyerek işçi sınıfı bilincinin sancağını açıp ortaya çıkmamız gerekirken, kendi denetimimiz ve etkinliğimiz dışında şu ya da bu parti iktidara gelirse sıkıntılarımız hafifler belki de, evlerimizde kaynayan tencereler ve evin damı büyür diye hayal kurmaya devam edemeyiz. Buna hakkımız yoktur. İşçi sınıfı önünde ve tarih önünde sorumluluktan kendimizi kurtaramayız.

Sorunlarımıza işçi ve emekçiler olarak, kendimiz sahip çıkmazsak, çareyi şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da kendimizin dışında olanlarda ararsak varabileceğimiz sonuç hayal kırıklığıdır. Ve sonuçta başımızı çarpacağımız kaya, sermayenin kanlı faşizm sultası olacaktır.

Elbette ki, emperyalizmle, kapitalizmle ve bunların diktası faşizmi önlemek ve etkisiz kılmak için, bunlara karşı olduklarını söyleyen kişi çevre ve örgütlerle işbirliği yapacağız. Elbetteki çoğulcu demokratik düzenin savunucuları olacağız. Ve yine demokrasinin bütün kurallarıyla çalışması için uğraş vereceğiz. Ama, bu arada bileceğiz ki, faşizmi önlemenin de, ülkeyi içinde bulunduğu çıkmazdan kurtarmanın tek yolu mevcut siyasal kuruluş ve kadrolar arasında bize yakın bulduğumuz kuruluşun, emekçi ve işçilerin kesin denetim ve yönetiminde ki kuruluş olması gerektiği gerçeğini vurgulayıp, bunun yöntem ve eylemlerini saptamalıyız. Bu deneyi yaşamadan başka olasılıkları şimdilik zamansız ve gerçekçi bulmuyorum.

Emekçi halkımız için, başkaca kurtuluş yolu yoktur, geç bile kaldığımız bu yolda, zararın neresinden dönülürse kârdır deyip, düşünmeye eyleme geçmeye ve kadrolaşmaya mecburuz. Zira, emekçileri yine kendilerinden başka kurtaracak bir başka güç ve ittifak yoktur.Bu kurtuluş, Türkiye'nin ve Türk halkının da kurtuluşu olacaktır."

İŞÇİ SINIFININ SAVAŞKAN ATILIMLARI

DİSK'e bağlı 12 sendika, Türkiye'nin 13 ilinde grev sürdürüyor

Türkiye işçi sınıfı tekellere karşı önemli savaş aşamalarından geçiyor. 53 işyeri ve 12 işkolunda DİSK'e bağlı 12 sendikanın 13 ilde yürüttüğü grevleri ve 3 ilde 15 işyerinde binlerce işçinin lokavt uygulamalarına karşı ekmek ve özgürlük savaşımı veriyor, tek bir yumruk olarak...

DİSK'e bağlı 12 sendika Türkiye'nin 13 ilinde grev sürdürmektedir. İşyeri sayısı ise toplam 46'dır. Maden-İş Sendikası 32 işyerinde grev, 13 işyerinde de lokavt'a karşı eylemde birinci sırayı alırken; Sendikamız Genel-İş Afyon, Ordu ve Orhangazi'de sürdürdüğü grevlerle ikinci sırayı almaktadır.

Böylesi örgütlü savaşım memleketin her yerinden ses veriyor. Kırsal alanlara, köylere dek yayılıyor. Grevci işçiler örgütlü savaşımlarını yürütüyorlar. 12 işkolunda DİSK üyesi 12 sendikanın 46 işyerindeki grev savaşımı 18 kentte böylesi güçlü ve dirençli.. Atılganlık, disiplin ve uyanıklıkla daha da pekişiyor, daha da bileniyor..

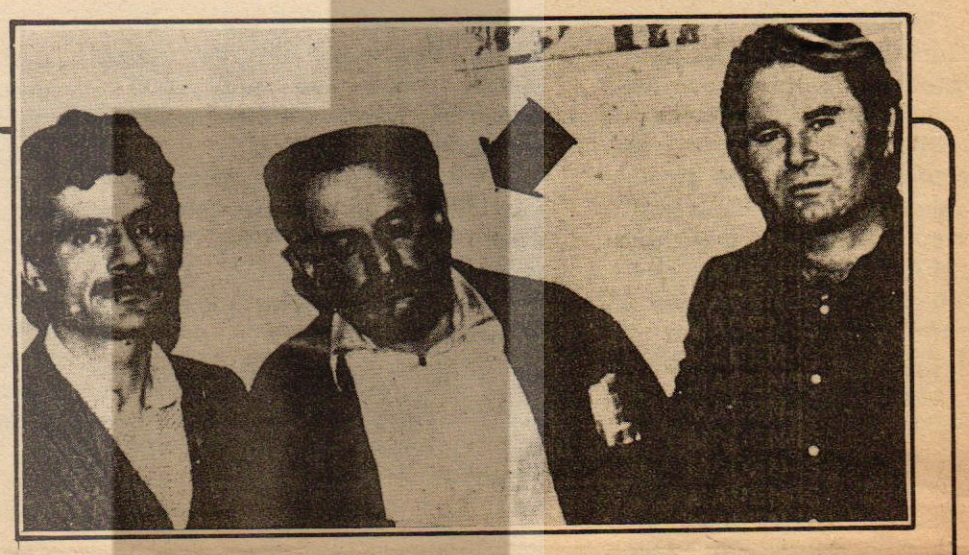
GREVLERİN KENTLERE GÖRE DAĞILIMI			GREVLERİN SENDİKALARA GÖRE DAĞILIMI		
İstanbul	:	32	Maden-İş	:	32
Ankara	:	2	Genel-İş	:	3
İzmit	:	1	Gıda-İş	:	2
Bursa	:	2	Banksen	:	2
Eskişehir	:	1	Tekstil	:	1
Kayseri	:	1	Tümka-İş	:	1
Sivas	:	1	Dev-Maden-Sen	:	1
Manisa	:	1	Keramik-İş	:	1
Mersin	:	1	Oleyis	:	1
Afyon	:	1	Asis	:	1
Ordu	:	1	Tpksis	:	4
Sakarya	:	4	Turizm-İş	:	1
Denizli	:	2			

DİSK ÜYESİ SENDİKALARIN SÜRDÜRDÜKLERİ GREVLER

MADEN-İŞ	İzsal Döküm	İstanbul	2.11.1976
MADEN-İŞ	İn-te-na	İstanbul	17.8.1976
MADEN-İŞ	Yıldız Kazan	İstanbul	2.11.1976
MADEN-İŞ	Çelik Endüstri	İstanbul	3.11.1976
MADEN-İŞ	Temsan	Ankara	11.12.1976
MADEN-İŞ	Mannesman	İzmit	14.12.1976
MADEN-İŞ	Siemens	Bursa	14.12.1976
MADEN-İŞ	Embo	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	M.A.N.	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Arçelik	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Haymek	İstanbul	30.5.1976
MADEN-İŞ	As Kaynak Tekniği	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Memsan	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Simko	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Persan	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Bebimot	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Botel	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Palmek Profilo	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Mesan	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Arçelik	Eskişehir	30.5.1977
MADEN-İŞ	Sungurlar İmâlat	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Ternal	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Tel Çivi	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Demas	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Yeni Gayret	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Beko Teknik	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Tuber Çelik	İstanbul	30.5.1977
MADEN-İŞ	Ayvansaray Civata	İstanbul	12.2.1977
MADEN-İŞ	Boronkay	İstanbul	2.6.1977
MADEN-İŞ	T.T.Endüstri	İstanbul	5.8.1977
MADEN-İŞ	Mavi Çelik	Kayseri	11.9.1977
GENEL-İŞ	Orhangazi Belediyesi	Bursa	17.8.1977
GENEL-İŞ	Afyon Belediyesi	Afyon	28.9.1977
GENEL-İŞ	Ordu Belediyesi	Ordu	11.10.1977
GIDA-İŞ	Sütkur	İstanbul	10.8.1977
GIDA-İŞ	Saray Ekmek	Manisa	12.3.1977
BANKSEN	D.İktisat Ban.Mer.	Denizli	21.10.1977
BANKSEN	D.İktisat B.S.Köy	Denizli	21.10.1977
TPKSİS	Sakarya 4.Benzin İstasyonu	Sakarya	5.10.1975
TÜMKA-İŞ	Azim Karton	İstanbul	17.10.1977
TEKSTİL	Bayrak	İstanbul	24.5.1976
DEV-MADEN-SEN	Başer	Sivas	10.3.1976
KERAMİK-İŞ	Veziroğlu Tuğla	İstanbul	20.8.1977
ASİS	Andıç Hızar	Mersin	21.7.1977
OLEYİS	Köşem Bistro	İstanbul	1.9.1977
TURİZM-İŞ	Dedeman Otel	Ankara	2.11.1977

DİSK ÜYESİ SENDİKALARA LOKAVT UYGULANAN İŞYERLERİ

MADEN-İŞ	Türk D.D.	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	T.D.D. (Çobançeşme)	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Emas (ECA)	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Elsel	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Elba	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Çelik Sanayii	İzmit	17.10.1977
MADEN-İŞ	Özköseoğlu	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Atlı Zincir	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Ferro Döküm	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Voltaj Elektrik	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Böhler	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Beldesan	İstanbul	17.10.1977
MADEN-İŞ	Ferdöküm	İstanbul	17.10.1977
TEKNİK-İŞ	Depa Pazarlama	İstanbul	27.9.1977
TURİZM-İŞ	Varan Tur. İşl.	Bolu	14.3.1977

Temizlik işçisi kılığına girip, bayram kutlamak için yanlışlıkla gittiği Ankara Temizlik İşçileri Şube Başkanımız Hasan Çağlar tarafından yakalanan sahte temizlik işçisi Kâzım Doğan. (Okla gösterilmiştir.)

"İYİ BAYRAMLAR" DİYEREK YARDIM TOPLAYAN sahte temizlik işçisini şube başkanımız yakaladı

Bayramın yaklaşması ile kapı kapı dolaşarak, vatandaşların bayramını kutlayan ve para isteyen sahte temizlik işçisi **Kazım Doğan** yanlışlıkla Sendikamızın Ankara Temizlik İşçileri Şubesi'ne giderek Şube Başkanı **Hasan Çağlar**'dan da bayramlık istemiş ve yakalanmıştır.

Okuması yazması olmadığından her önüne çıkan kapıyı çalan ve iyi bayramlar dileyerek yardım isteyen **Kazım Doğan**'ın yolu bu kez de Ankara 3.No'lu Temizlik İşçileri Şubemize düşmüş ve içeri dalarak yardım istemiştir. Aksilik bu ya Şube Başkanı **Hasan Çağlar**'dan yardım isteyen sahte temizlik işçisi, baltayı taşa vurmuş ve sendikaya geldiğinden habersiz olarak, **Çağlar**'ın sorularıyla karşılaşmıştır. Soruları yanıtlamakta güçlük çeken **Kazım Doğan**, daha sonra konuştuğu kişinin Sendika Başkanı olduğunu öğrenince şaşırıp kalmıştır.

Kaçmak için hiçbir girişimde bulunmadı bile, sahte temizlik işçisi **Kazım Doğan**.. Yorgundu zaten, içeri girdi ve bir koltuğun üstüne oturdu. Ve hakkında yapılacak **işlemi beklemeey başladı...**

Bir insan için bütün bunları göze almak o kadar kolay mı acaba? Elbetteki bu işin savunulacak bir tek yanı bile yok. Ancak, eğer bir insanın çalışacak işi yoksa, çalışmak için iş aradığı zaman tüm kapılar yüzüne kapanıyorsa ve evde altı çocuk bir hanım ekmek bekliyorsa, o insan için yapılmayacak iş yok demektir.

Yineliyoruz, Genel-İş Sendikası'na kayıtlı bulunan ve Ankara Belediyesi'nin Temizlik İşleri Müdürlüğünde çalışan 3500 işçinin vatandaş karşısında suistimaline yol açan böyle durumları uygun göremeyiz. Ne var ki, bu olayı yalnızca sahtecilikle yardım toplayan işsiz **Kazım Doğan**'a yüklemek de yanlış olur. Asıl suçlular, **Kazım Doğan**'ın işsiz kalmasına neden olanlardır. Asıl suçlular, iş isteyen **Kazım Doğan**'ın yüzüne tüm kapıları kapayanlardır. Asıl suçlular, **"Böyyük Türkiye"** nin insanlarını açlığa, yoksulluğa itenlerdir.

Antalya'da toplum polisleri üyemiz işçilere saldırdı

Antalya'nın Üçkapılar semtinde görev yapan, sendikamız üyesi Torun Güner ve Veli Yılmaz polisin saldırısına uğramıştır. İzmir'den geçici görevle Antalya'ya gelen bir grup toplum polisi, görevleri başında iken, sendikamız üyesi iki temizlik içisini hiçbir neden olmaksızın tartaklamışlardır.

İki üyemiz işçinin nedensiz olarak polis tarafından dövülmesi olayı Antalya'da özellikle de belediye kesiminde nefretle karşılanmıştır. Olay üzerine belediye kesiminde çalışan ve sendikamız üyesi 1000 işçi, olayı kınamak ve gerekli önlemlerin alınması ile saldırganları protesto etmek için bir günlük işi bırakma kararı almışlardır.

Bu arada olaya adı karışan polislere işten el çektirildiğinin yetkililerce açıklanması ve haklarında idari kovuşturma açıldığının bildirilmesi üzerine işi bırakma eylemi ertelenmiştir.

Antalya şubemiz ve dövülen üyelerimizin başvurusu üzerine polisler hakkında adli kovuşturma açılmıştır. Toplum polislerince tartaklanan işçiler üçer günlük rapor almışlardır.

Kamu görevi yapan ve emeğinden başka hiçbir şeyleri bulunmayan iki işçinin dövülmesinden sonra benzeri olayların yinelenmemesi için gereken girişimlerde bulunulmuştur.

Ayrıca olay İçişleri Bakanlığı ve Antalya Valiliğine bildirilmiş saldırgan polisler hakkında gerekli kovuşturmanın açılması istenmiştir.

ÖRNEK BİR DAVRANIŞ

İslahiye Belediyesinde çalışan üyemiz işçilere pahalılık zammı yapıldı

DİYARBAKIR-İslahiye Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçilerin günlük ücretlerine 15 lira zam yapılmıştır. İŞYERİ ve İŞKOLU sözleşmelerine ek olarak yapılan bu zamlar ek bir protokolle imza altına alınmış ve hayata geçirilmiştir. İslahiye Belediye Başkanı Dr. İsmet Özer ve Diyarbakır 1 Nolu Şube Başkanımız Emin Erdem tarafından yapılan ek protokolde, hükümet tarafından yapılan son zamların işçileri ekonomik yönden sarstığı belirtilerek şöyle denilmiştir:

"Hükümet tarafından yapılan son zamlar emekçi ve sabit gelirli işçileri ekonomik yönden çok sarsmıştır. Hayat pahalılığının ağır yükü altında ezilmeye terk edilen, çocuklarına okul kitaplarını bile alamıyacak duruma düşen işçilerin bu durumlarını gördüğümüz için bir araya geldik. İslâhiye Belediyesi emrinde çalışan ve Genel-İş Sendikası'na üye olan işçilere, İslâhiye halkına daha iyi hizmet götüreceklerini gözönüne alarak, işkolu sözleşmesinin 51-b), işyeri sözleşmesinin 43. maddelerine ilâveten 1 Kasım 1977 tarihinden geçerli olmak üzere, tüm işyerlerinde çalışan Genel-İş Sendikası'na kayıtlı bulunan bütün işçilerin günlük ücretlerine seyyanen ONBEŞ TL. tutarında pahalılık zammı yapılmasına dair iş bu protokôl tanzim edilmiş ve imza altına alınmıştır."

DIŞ POLİTİKA VE TÜRKİYE

ŞİLİ FAŞİST CUNTASI SALLANIYOR

Güney Amerika Kıtasının 756 bin kilometre kare alanlı, 9 milyona yaklaşan insanın yaşadığı Şili, son yılların en kanlı faşist darbelerinden birisine tanık olduğundan tüm dünyada bilinen bir ülke olmuştur. İlk kez halkın oylarıyla iktidara gelen Marksist bir Cumhurbaşkanına sahip olan Şili'ye, Allende'nin ilerici atılımlarından rahatsız olan emperyalizm ve Şili burjuvazisi faşist bir rejimi layık gördüler. CIA (Amerikan Merkezi Haber Alma Teşkilatı) ve ITT (Uluslararası Telgraf ve Telefon Şirketi) tarafından tertiplenen Şili'nin faşist subayları tarafından 11 eylül 1977 yılında General Pinochet liderliğinden uygulanan darbe sırasında binlerce yurtsever ve Marksist Şilili öldürüldü. Zengin doğal nitrat, bakır, demir ve altın gibi zenginliklerin halk yararına işletilmesine son veren faşist cuntanın kaçınılmaz gidişi ülkeyi büyük ekonomik ve sosyal bunalımların içine sokmak oldu. Bugün Şili'de, pahalılık, yoksulluk, açlık, korku ve zulüm hakimdir. Ancak Şili faşist rejimi artık tüm ülkelerce tecrit edilmeye başlandığından, faşist liderlere akıl hocaları güdümlü bir demokrasiye geçmeyi öneriyorlar.

MISIR'DA PROTESTOLAR BİTMİYOR

Mısır Krallığa karşı 1952 yılında Nasır'ın yaptığı darbe ile dünyanın ilgisini üzerine yeniden çekmişti. Gerçekten tarihin en eski uygarlıklarının beşiği olan Mısır'da krallığın yıkılması ve yerine Arap Sosyalist Birliği Partisinin askeri darbe yoluyla geçmesi önemli bir olaydı. Mısır kalkınmak için Sovyetler Birliğinden yardım almaya başladı. İçinde Asuan Barajı'nın, Metalurji tesislerinin bulunduğu 100'den fazla temel tesisin yapımında Sovyet yardımından yararlandı. Ordunun gücünü Sovyet askeri yardımına bağlamaya başladı. İsrail'le Arap ülkeleri arasındaki kapsamı geniş savaşlar Mısır'a da büyük ekonomik yükler getirdi. Bölgede artan Amerikan nüfuzu ve ABD'nin Ortadoğu politikası etkisinde kalan Enver Sedat Sovyetler'le ilişkileri kesip, ABD güdümünde bir politika sürdürmeye başladı. Bunun sonucu olarak da diğer Arap ülkeleriyle Mısır'ın arası açıldı. Bir yandan da temel ekonomik ve sosyal konulara çözüm getirmeyen yönetime karşı halktan, gençlik, işçi ve askerlerden protestolar gelişmeye başladı. Bu protesto gösterileri kanlı olaylarla aralıklı olarak ortaya çıktı. Atlas ve Hint Okyanusları arasındaki deniz yolunu binlerce mil kısaltan Suveyş Kanalı, Akdeniz'de kıyısı olması ve bu kıyıların deniz üssü olarak kullanılabilmeleri nedeniyle Dünya kuvvetler dengesinde önemli bir stratejik yeri olan Mısır'ın ancak kendi halkına dayalı köklü reform ve atılımlarla istikrara kavuşması mümkündür.

SOVYETLER BIRLIĞI'NDE EKIM DEVRIMININ 60. YILDÖNÜMÜ KUTLANDI

1917 yılının ekim ayında (**yeni takvime göre 7 kasım günü**) Sovyetler Birliği Komünist Partisinin önderliğinde **"bütün iktidar Sovyetler'e"** sloganıyla eyleme geçen işçi sınıfı ve köylüler tarihin en büyük devrimlerinden birisini başarıya ulaştırmıştı. Devrim, eski Çarlık Rusyasını, bu emperyalist devleti yıkmış, onun yerine Sovyetler Birliğini emekçi halkıyla birlikte kalkındıran sosyalist bir devlet kurmuştu. Böylece Sovyetler Birliği Dünyanın en güçlü ve ilk sosyalist devleti olmuş, bütün dünyaya işçi ve köylülerin gücünü göstererek bir çığır açmıştı. Bu nedenle Sovyet devriminin bütün yıldönümleri gibi 60. yıldönümü de bütün ülkelerde ilgi ile izlenmektedir.

CEZAYIR'DE FRANSA'YA KARŞI GÖSTERILER YAPILDI

Cezayir Fransız emperyalizminin saldırısından ancak 1962 yılında kurtulmuş ve bağımsızlığına kavuşmuştur. Bağımsızlığa kavuşur kavuşmaz ülke ekonomisini geliştirici atılımlar yapan Cezayir, aynı zamanda tüm Üçüncü Dünya Ülkelerine de önderlik etmeye başlamıştır. Güçlü devletlerin karşısında ezilmemek için bir araya gelen ve "BLOKSUZLAR" adı altında toplanan 42 devletin sözcülüğünü Cezayir yapmaktaydı. Şimdi komşusu ülkelerde olan olaylarda Cezayir suçlanmaktadır. Polisario Kurtuluş Savaşçıları önderliğinde Sahra halkının Fas ve Moritanya ve Fransa tarafından suçlanmakta, hatta Fransa kendisini hiç ilgilendirmeyen bir konuda işi asker göndermeye kadar vardıracak şekilde Cezayir'e "müdahale"den söz etmektedir. Bağımsızlığından beri bu nedenlerle Cezayir'de Fransa aleyhtarı gösteriler yapılmaktadır.

Antakya Belediyesinde direndik ve haklarımızı söke söke aldık

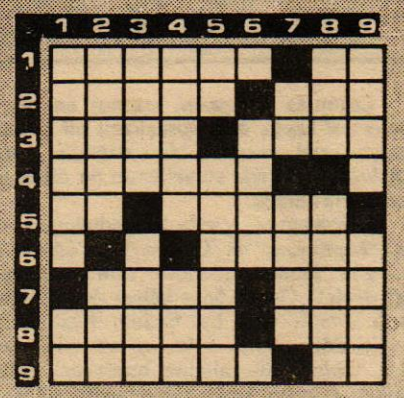
Antakya Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi 350 işçi, işveren Belediye Başkanlığı'nın sözleşme ile getirilen bazı hakları ihlal etmesi sonucu direnişe geçmişlerdir.

Sendikamız üyesi işçiler Eylül-Ekim aylarına ait ücretlerini, iki ikramiyelerini, yazlık ve kışlık elbise ile diğer bir kısım sosyal haklarını alamadıkları için direnişe geçmişlerdir. Antakya Belediyesinde çalışan ve sendikamıza üye olan 350 işçi, önce Belediye binası önünde toplanmış, daha sonra da Belediye Nikah Salonu'nda bir toplantı yaparak alınan direniş kararını uygulamaya başlamışlardır.

Direniş karşısında güç durumda kalan Belediye işvereni, işçilerin haklarını verince direniş sona ermiştir. Yiğitçe direnen Antakya Belediyesi işçileri, **"direndik ve haklarımızı söke söke aldık. Sözleşme ile getirilen bu haklarımız daha önce zamanında verilmiş olsaydı direnişe gerek kalmazdı. Ama bir yandan iyi oldu. Bundan sonra her halde bu gibi durumlarla karşılaşmayız"** demişlerdir.

Öte yandan konu ile ilgili olarak bir açıklama yapan İskenderun Şube Başkanımız Haşim Deletioğlu, **"Her işçinin Belediyede yaklaşık 12 bin lira alacağı vardı. Biz gene de Belediye'nin durumunu göz önünde bulundurarak anlayışla hareket ettik ve sonunda direniş yaparak haklarımızın büyük bir bölümünü aldık"** demiştir.

BULMACA

SOLDAN SAĞA:

1. Bir şeyi kötü, iğrenç veya aşağılık bularak ondan uzak durma duygusuna kapılma, tiksinme -Bir nota.2. Yaşça denk, yaşıt olanlara denir -Rıhtımın su üstünde kalan kısmına verilen isim. 3. Tersi pekmez toprağı da denilen bir cins toprak -Bir divan şairimiz. 4. Küçük kent. 5. Bir şeyin esas tutulan yüzünün baktığı yer -Pişmanlık duyan. 6. İçinde diri balık saklanan, denizden ayrılmış havuz veya denizin içinde tutulan delikli ambar. 7. Bir renk -Ses yankısı, 8. Yasa -Ün, şöhret. 9. Başkalarınca bilinmesini kendisi için sakıncalı gördüğü bir gerçeği saklamaktan vazgeçip söyleme -Eski dilde su.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1. Kendisine yapılan iyiliği yadsıyan, iyilik bilmez -Bir sıfat eki. 2. Üzerine bir cismin görüntüsü ışıldatılan saydamsız düz yüzey -Eski dilde çizgi. 3. Tersi harcama -Cinayet işlemiş kimse. 4. Bir petrol bölgemiz -Bir emir. 5. Genişlik -Memeli bir deniz hayvanı. 6. "Ördek" anlamında bir söz. 7. Tersi bir kürk hayvanı -Tersi çeşit, tür. 8. Bir balık cinsi -Müzikte nağmelerine, seyrine ve karar perdelerine göre vasıflanan ses dizisi. 9. Tek hücreli bir yaratık -Avrupada bir başkent.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	G	A	M	Z	E	■	A	Y	A
2	İ	N	A	N	Ç	■	Z	A	M
3	Z	A	N	■	E	N	A	Y	İ
4	L	■	Z	İ	K	İ	R	■	■
5	İ	Z	A	N	■	■	■	A	R
6	■	A	R	■	L	A	B	■	O
7	A	L	A	Y	■	K	A	R	S
8	Ş	İ	■	E	M	A	N	E	T
9	A	M	E	R	İ	K	A	■	O

GÜNLÜK İŞ EMEK

ONBEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi:

Abdullah BAŞTÜRK

Genel Yayın Müdürü:

Ertan ANDAŞ

Yazı İşleri Müdürü:

Hasan MERT

Yönetim Yeri:

Süleyman Sırrı Sokak 2/4

Yenişehir-ANKARA

Dizgi, film, montaj, baskı:

EM-AŞ Ofset Tesisleri ANKARA

Sayı: **302 15 KASIM 1977**

Fiyatı: **50 Kuruş**

SOSYALİZM NEDİR, NE DEĞİLDİR?

Çağımıza damgasını vurmuş en büyük toplumsal kavga olan sosyalizmi bir sayfalık yazıyla açıklayıvermek olası değildir. Ancak çok kaba hatlarıyla sosyalizmin ne olduğunu verebiliriz burada.

Biliyorsunuz, içinde bulunduğumuz sistem "kapitalizm" dir. Ondan önce, öğrendiğimiz gibi "feodalizm" vardı. Yani derebeylik. Ağa devleti. Ondan önce köleci devlet biçimi vardı. Sınıflı olan bu toplum biçimlerinin herbiri dönemlerini doldurup yerlerini daha ileri, toplum düzenlerine bıraktılar. Köleci toplum ortadan kalktı. Derebeylik geldi. O ortadan kalktı. Kapitalizm geldi. Kölecilikle derebeylik kendiliğinden ortadan kalkmadı. İnsanı sömürmeye dayalı olan bu sistemleri insanların mücadeleleri ortadan kaldırdı. Şimdi yoklar. Şimdiki kapitalizm de insanların mücadelesiyle ortadan kalkacak. Hepsi gitti. Bu durur mu? Çünkü bu toplum düzeni de insanın sömürülmesine dayanıyor. İnsanlar kendilerinin sömürülmesiyle ayakta duran düzenleri yaşatmazlar.

Köleci toplum düzeninde sömürülen insanlar kimlerdi? Kölelerdi. Bu yüzden köleler köleci düzenin ortadan kalkması için uğraş verdiler, ortadan kaldırdılar. Derebeylik toplum düzeninde ezilen insanlar kimlerdi? Köylülerdi. Bu yüzden köylüler derebey-ağa düzeninin ortadan kalkması için uğraş verdiler, ortadan kaldırdılar. Geldi kapitalizm. Kapitalizmde ezilen, sömürülen insanlar kimlerdir? Parababaları mı? Patronlar mı? Hayır. Ya kimler? İşçiler. Öyleyse bu düzenin de ortadan kalkması için uğraş vermek zorunda olan insanlar da işçiler olacak. Peki işçiler ortadan kaldıracakları kapitalizmin yerine nasıl bir toplumsal düzen getirmeliler? Yanıt: Sömürülmeyecekleri, egemen olacakları, insanca yaşayabilecekleri bir düzen getirmeliler.

Bu düzenin adı **SOSYALİZM**'dir.

Kapitalist sistemde üretimi yapan üretim araçları kimlerin elindedir? İşçilerin mi? Hayır, patronların, sermaye sahiplerinin. Bunlara burjuvalar denir. Düşünün ki, tek bir insan bir fabrikanın sahibi. Ve tek bir insanın eli altında binlerce insan işçi olarak çalışıyor. Bu tek insanın amacı bu işçilerin daha iyi yaşaması mı? Hayır. Ya? Kârının daha çok artmasıdır. Patron, kârının daha çok artması için isterse işçileri çalıştırır, isterse kapı dışarı eder. İsterse baskı yapar, az ücret verir. Ama kârını artırmak isteyen patron gönül rızasıyla işçilere çok ücret vermez. Öyleyse bir hak alacaklarsa işçiler kapitalist düzende sürekli patronlara karşı uğraş vermek zorundadırlar. Ama bu kârını artırmak için çalışan kapitalistin yaptığı sömürüyü tamamen ortadan kaldırmaz. ÇÜNKÜ KAPİTALİST DÜZENDE SÖMÜRÜ ORTADAN KALKARSA BU KAPİTALİST DÜZEN ORTADAN KALKMIŞ OLUR. KAPİTALİZMİN YAŞAMASI SÜREKLİ SÖMÜRÜ SAYESİNDE OLASIDIR. Bunu unutmayalım.

Kapitalist düzende iki temel sınıf var: **Patronlar.** Yani üretim araçlarının, fabrikaların sahipleri. İşçileri çalıştıranlar. Öbür temel sınıf da **işçiler**. Yani üretim araçlarına, fabrikalara sahip olmayanlar. Bu durum eşitsizliğin ve sömürünün kaynağıdır. Bunun ortadan kaldırılmasıyla işçi sınıfı sömürüden kurtulmuş olur. Bu sömürünün ortadan kaldırılması için yapılan mücadele sosyalizme varma mücadelesidir aynı zamanda.

Kapitalist düzende iki sınıf arasındaki eşitsizlikler giderilemez. Çünkü çalıştıkları halde üretim araçlarının sahibi olmayan işçiler ortadan kaldırılamaz. **İşçiler ortadan kaldırılırsa ÜRETİM DURUR.** Yaşam durur.

Ama bu düzen değiştirilip yeni bir düzen getirilip **patronlar ortadan kaldırılırsa ÜRETİM DURMAZ. Patronlar ortadan kaldırıldığında üretimin durmayacağı düzenin adı Sosyalizmdir.**

Sosyalist bir düzende üretim araçları, fabrikalar işçilerin, emekçilerin, kısaca çalışanların olur. Ya kendi ellerinde, sahipliklerinde ya da onların adına devletin elinde durur. Sosyalist düzende devlet de patronların değil işçilerin devleti olacağından bu düzende işçiler hem üretimin temel öğesi durumunda olurlar, hem de üretim araçlarının, fabrikaların sahibi olurlar. Oysa kapitalist düzende işçiler üretimin temel öğesidirler, ama sahibi değildirler. Böyle eşitsiz bir düzendir kapitalist düzen.

Patronun bulunmadığı bir düzende üretim durmayacağı gibi daha yaygın, daha çok, daha toplumsal olarak sürekli işler ve gelişir. İşçinin olmayacağı bir düzen ise bırakın işlemeyi düşünülemez. Çünkü işsiz, üretim durur.

Sosyalizmde, kapitalizmde bulunan sömüren ve sömürülen iki sınıf olmaz. **Sömüren sınıf ortadan kalkar.** Sömüren sınıf (patronlar) neye dayanarak ortaya çıkar? Üretim araçlarına sahip olarak ortaya çıkar. Peki üretim araçlarını onların elinden alıp üretimi yapan gerçek sahiplerinin eline verdiğimizde, yani işçilerin eline verdiğimizde ne olur? Ortada patron kalmaz. Patrona gereksinim de kalmaz. İşçiler hem üretimin, hem üretim araçlarının hem de en yüksek yönetim kademesinin yani devletin has sahibi olurlar.

Devletin sahibi deyince akla gene bir soru geliyor. Kapitalist düzenlerde devletin sahibi kimdir? Burjuvalar, yani kapitalistler, yani ihracatçı-ithalatçılar, tüccarlar, toprak sahipleri, aracılar, tefeciler parasal güçlerini kullanarak parlamentoya girerler ya da kendilerini tutan adamları yollarlar oralara. Kısası, devleti ele geçirirler. Yalnız devlete kendilerinin değil, işçilerin, köylülerin lâyık olduklarını içlerinden bildiklerinden ve birgün işçilerin köylülerin devleti ele geçireceğinden korktuklarından, hem devleti kendileri ellerinde tutarlar hem de **"Biz cumhuriyet hükümetiyiz, halkın devletiyiz"** derler. Yalan söylerler. Gerçek halkın devleti kurulduğu zaman açıktır ki aracı, tefeci, tüccar, toprak sahibi, ihracatçı, imalatçı gibi kapitalist düzenin adamları parlamentoya bile giremezler.

Öyleyse, kapitalist düzende egemen güçlerin, sömürenlerin ele geçirdikleri devlet mekanizması kimin yararına çalışır? Gene egemen güçlerin. Televizyonları onların propogandasını yapar. Hukukçular onları haklı gösterir. Sanatları onların sanatını yayar. Borsaları, bankaları, ticaret sanayi odaları, bakanlıkları, devlet daireleri onların semirmeleri için çalışır. Halk adına onlar semirirler.

Oysa işçilerin düzeninde, sosyalizmde devlet, işçilerin, çalışanların devleti olacağından ve sömürülen bir sınıf kalmayacağından yukarıda saydığımız bütün kurumlar işçilerin ve gerçek halkın yararına işleyecektir. Yönetimde işçiler olacaktır. Çark onlara dönecektir. Ancak bir farkla ki, **kapitalizmde çark patronlardan yana dönerken altında ezilen işçiler vardır. Sosyalizmde çark işçilerden yana dönecek ama altında ezilen hiçbir sınıf olmayacaktır.**

Öyleyse en insancıl düzendir sosyalizm. İnsanın gelişmesinden yanadır. Sosyalizmde hiçbir insanın sömürülmesi söz konusu değildir.

KARŞILAŞTIRMA

Kapitalizm bireycidir.
Sosyalizm toplumcudur.

Kapitalizmde önemli olan kârdır.
Sosyalizmde önemli olan üretimdir.

Kapitalizmde hedef bireyin mutluluğudur.
Sosyalizmde hedef toplumun mutluluğudur

Kapitalizmde "gemisini kurtaran kaptan dır.
Sosyalizmde toplumun toptan kurtuluşu söz konusudur.

Kapitalizmde üretim araçları kişilerin malıdır.
Sosyalizmde üretim araçları toplumun, halkın malıdır.

Kapitalizmde sömüren yönetir.
Sosyalizmde üreten yönetir.

Kapitalizm sınıflı toplumdur. Ezen ve ezilen sınıflar vardır.
Sosyalizm sınıfsız toplumdur.

Kapitalizmde devlet sermayenin devletidir.
Sosyalizmde devlet halkın devletidir.

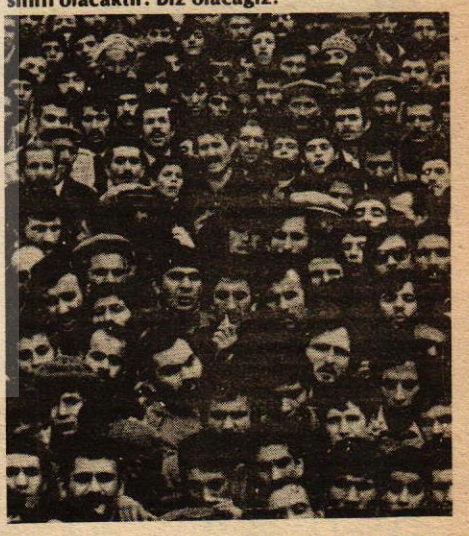
Kapitalizmde üretim bireyseldir.
Sosyalizmde üretim toplumsaldır.

Kapitalizmde işçi patron için çalışır.
Sosyalizmde işçi kendisi ve toplum için çalışır.

Kapitalizmde "artı değer" patrona gider.
Sosyalizmde "artı değer" işçiye döner.

Sosyalizm gelsin mi gelmesin mi tartışmaları yersizdir. Nasıl ki sınıflı olan, köleci düzen baki kalmadı, nasıl ki sınıflı olan feodal düzen (derebeylik düzeni) baki kalmadı. Kapitalizm de baki değildir. Ortadan kalkacaktır. Yalnız bunun ortadan kalkmasında en büyük rolü, temel rolü **işçi sınıfı** oynayacaktır. Değişim zamanını kısaltacaktır işçi sınıfı. Feodalizmden sonra kapitalizm kaçınılmazdı. Kapitalizmden sonra da sosyalizm kaçınılmazdır. İşçisınıfının buradaki rolü sömürüsüz bir toplumu bir an önce getirtmek, gelişimi hızlandırmak, öncü rolü oynamaktır.

Sosyalizm geldiğinde temel bir terslik ortadan kalkacaktır. O terslik de şudur: **Üreten işçi sınıfı, çalışan işçi sınıfı, niye yöneten patron sınıfları olmaktadır. Sosyalizmde çalışan da, üreten de yöneten de işçi sınıfı olacaktır. Biz olacağız.**

Sol nedir?..

Neden işçilerin bulunduğu yere, ilericilere sol, kapitalistlerin bulunduğu yere sağ denmektedir. Bunun tarihteki öyküsü şöyle:

1978 yılının 28 Ağustosunda Fransız Parlamentosunda hararetli bir oturum vardı. Meclisteki milletvekilleri ikiye ayrılmışlardı. Tartışma konusu kralın veto hakkıydı. Ona bu hak verilsin diyen grup mecliste kürsüye göre sağ tarafta oturmuştu. Krala veto hakkı verilmesin diyen grup da sol tarafta oturmuştu. Krala veta hakkının verilmesini isteyen soylular ve kilise temsilcileriydi. Bunlar, kralın tek söz sahibi olmasından yanaydılar. Diyorlardı ki, "eskiden olduğu gibi kral tek söz sahibi olsun. O başımızdır. Hepimizden iyi düşünür. O tek başına istediği gibi bizi yönetsin. Bu düzen değişmesin." *Krala veto hakkının verilmesini istemeyen grup ise o dönemin ilerici burjuvalarıydı. Mecliste sol tarafta oturan bunlar da* "Krala veto hakkı verilmesin. Kral ne yapacağına tek başına karar vermesin, halka sorsun. Demokrasi gelsin. Bu düzen değişsin." *diyorlardı. Burjuvalar o döneme göre ilericiydiler. Sağda oturan kilise temsilcileri ve soylularla, solda oturan burjuvaların krala veto hakkı verilsin mi, verilmesin mi tartışmaları uzun sürdü. Tartışmalar büyüdü ve kulaktan kulağa halk arasında bu tartışma duyuldu. Halk* "sağdakilerle soldakiler çatışmış" *diyordu. Sağdaki tutucularla, soldaki demokrasi yanlısı ilericiler kısa olarak böyle adlandırıldılar. Bu tartışmalar, kavgalar sonunda Fransada derebeylik düzeni yıkıldı. Kapitalizm gelişmeğe başladı. O zamanın ilerici burjuvaları düzeni değiştirip, kapitalizmi getirmek için zorlu ve kanlı uğraşlar verdiler. Nihayet düzen değişti. Kapitalizm geldi. Burjuvalar kendi düzenlerini kurunca da onu savunmağa başladılar. İşçi sınıfı gelişip, kapitalist düzeni değiştirmek, sosyalizmi getirmek istedikleri zaman da kendi düzenlerini savundular. "Bu düzen değişmesin" dediler ve tutucu oldular.*

Ama o tarihteki Fransız Parlamentosundaki oturuş biçimi gelenekleşti. Bütün ülkelerde giderek, düzenin değişmesinden yana olanlar solcu, düzenin değişmemesinden yana olanlar sağcı olarak adlandılar. Türkiye'de de böyle. Yoksa, sağ sevap hanesidir, kutsaldır, sol omuza şeytan oturur diye sağ iyi sol kötüdür, diyenler bilgisiz ve bizi yanıltmak isteyen burjuvaların sözcüleridirler. Bu terimler gördüğümüz gibi daha 1789 yılından bu yana bütün dünyada kullanılır.

O zamanın "adalet önünde eşitlik", "vergide eşitlik" *gibi istemlerle derebeyliğe karşı savaşan burjuvaları, demokrasi ve özgürlük savaşı veren burjuvaları kapitalist düzen geliştikçe demokrasiye, eşitliğe, özgürlüğe düşman oldular. O zaman Fransa'da Bastil zindanını yıkıp tutuklulara özgürlük veren burjuvalar bugün zindanları halktan yana uğraş verenlerle doldurdular. Şimdi artık feodalizmin son günlerine benzeyen bugünün kapitalizmini de işçi sınıfı durmaz kavgasıyla ortadan kaldırarak gerçekten eşitlikçi, gerçekten demokratik ve gerçekten özgürlükçü bir düzeni, sosyalizmi getirecektir. Bu arada akla şu soru gelebilir. Bütün düzenler değiştiğine göre sosyalizm de bir gün değişecektir. Elbette sosyalizm de işçilerin, emekçilerin daha da özgür ve mutlu yaşayacakları yönde gelişecektir. Ancak derebeylik ve kapitalist düzenler kendi içlerinde sömürülen sınıf yarattıkları için onlar tarafından devrilmişlerdir. Sosyalizmin hedefi sınıfsız toplumdur. Bir toplumda sömürülen sınıf olmayınca sınıf mücadelesi ve düzene karşı savaşan sınıflar da bulunmaz.*

SORULAR.....SORULAR.....SORULAR.....SORULAR...

AŞAĞIDAKİ YANITLARDAN DOĞRU OLAN BİR TANESİNİN YANINA ÇARPI İŞARETİ KOYUNUZ.

1. Kapitalist düzen içinde yapılan en ilerici ve gerçekçi uğraş
a) Sosyalizm için uğraştır.
b) Derebeylik için uğraştır.
c) Kölecilik için uğraştır.

2. Kapitalizmde temel üretim araçları.
a) Bir avuç kapitalistin, patronun elinde olur.
b) İşçilerin elinde olur.
c) Kimsenin elinde olmaz.

3. Hangi düzende üretim araçları işçilerin, halkın elinde olur?
a) Sosyal demokrat düzende.
b) Sosyalist düzende.
c) Kapitalist düzende.

4. Sol terimi dünyada ilk kez nerede ortaya çıktı?
a) Amerikan Parlamentosunda.
b) Fransız Parlamentosunda.
c) Türkiye Parlamentosunda.

5. Aşağıdaki görüşlerden hangisi doğrudur?
a) Sosyalizm uğraş verilmeden hiç gelmez. Sadece uğraşılırsa gelir.
b) Sosyalizm uğraş verilmeden de gelir. Bu yüzden uğraş vermek gereksizdir.
c) Sosyalizmin gelmesi için işçi sınıfı uğraş vermelidir. Çünkü onun ömrünü uzatmak için kapitalistler sürekli çaba harcamaktadırlar.

AŞAĞIDAKİ CÜMLELERDEN DOĞRU OLANLARININ YANINA (D) YANLIŞ OLANLARININ YANINA (Y) HARFİ KOYUNUZ.

(....) 6. Kapitalizm hiç değişmeyen ve değişmeyecek olan bir düzendir.
(....) 7. Sosyalizm sınıflı bir toplumdur.
(....) 8. Sosyalizm insanlığın varacağı en gelişkin ve sınıfsız toplum aşamasıdır.
(....) 9. Kapitalizm patronların, sosyalizm işçilerin düzenidir.
(....) 10. Sosyalizmde işçiler yalnız üretim araçlarının değil, yönetim mekanizmasının yani devletin de sahibidirler.